

Krzywickiego Ludwika

Dzielnice: Ochota

Osiedla: Filtry

Atrybuty: Nazwy pamiątkowe Od polskich postaci historycznych

Rok utworzenia nazwy: 1951

Opis

Ludwik Joachim Franciszek Krzywicki (1859-1941) - działacz społeczno-polityczny, socjolog. Pochodził z Płocka, w 1878 roku zamieszkał w Warszawie, gdzie rozpoczął studia medyczne oraz matematyczne na miejscowym Cesarskim Uniwersytecie. Został z nich jednak usunięty za przekład I tomu "Kapitału" K. Marksa i wówczas to wyjechał na dalsze kształcenie do Lipska a potem Zurychu oraz Paryża, gdzie oprócz studiów antropologicznych redagował socjalistyczne pisma "Przedświt" oraz "Walkę Klas". W stolicy znalazł się ponownie w 1888 roku. Został wówczas - obok Juliana Marchlewskiego - najaktywniejszym działaczem i teoretykiem Związku Robotników Polskich, jak również związał się z jedynym legalnym pismem robotniczym, jakim był wówczas "Tygodnik Powszechny". Dość szybko jednak musiał opuścić to miasto - groził mu areszt - i przez Berlin dotarł aż do USA. Wrócił w 1898 roku i za organizowanie bezpłatnych czytelni prawie dwa lata spędził w X Pawilonie Cytadeli. Trafił tam jeszcze w 1905 roku, za udział w rewolucji. Do 1916 roku współpracował z PPS-Lewicą, redagując wiele organów prasowych tej partii. Był jednym z założycieli Towarzystwa Czytelni m. Warszawy a w II Rzeczypospolitej organizował Główny Urząd Statystyczny, kierował Katedrą Historii Ustrojów Społecznych Uniwersytetu Warszawskiego, przez pewien czas był rektorem Wolnej Wszechnicy, został również szefem Instytutu Gospodarstwa Społecznego. W swej pracy naukowej zajmował się teorią rozwoju społecznego oraz analizą mechanizmów zmiany społecznej. Opracował teorię społeczeństw terytorialnych. Jego najsłynniejsze prace ukazały się w 9-tomowych "Dziłach" a "Wspomnienia" opublikowano w 3 tomach. Ciężko ranny we IX 1939 roku, nie opuścił stolicy do końca życia - tu zmarł na atak serca.

Spoczywa:

Cmentarz Ewangelicko-Augsburski (luterański), aleja 50, miejsce 4.

Ciekawostki

Powstała ok. 1886 wzdłuż koszar rosyjskich 3 brygady artylerii. Oddzielała teren Filtrów od koszar.

Początkowo sięgała tylko do Nowowiejskiej. W 1881-6, w związku z rozbudową Filtrów, przedłużona do Filtrowej. Początkowo nazywała się Sucha, gdyż rzeczywiście była sucha. W 1928 przeprowadzono przez ulicę tory tramwajowe. Od 1927 biegły tory EKD kolejki grójeckiej. Równolegle biegły tu tory zwykłej kolejki, bocznicy na lotnisko na Polu Mokotowskim. Tory zlikwidowano w 1935, wraz z przeniesieniem lotniska na Okęcie. Ok. 1930 została przedłużona do Wawelskiej i zabudowana willami. W 1944 zabudowę między Wawelską a Nowowiejską zburzono i ok. 1950 odbudowano. Od 1951 nosi dzisiejszą nazwę.

Stan obecny:

Nr 1: Dom jednorodzinny Spółdzielni Boży Dar. Powstał w 1923 jako bliźniak z nr 3. Różni się projektem szczytu i rozmieszczeniem niektórych okien.

Nr 2: Dom mieszkalny jednorodzinny Spółdzielni Budowlano-Mieszkaniowej im. Stanisława Staszica. Powstał ok. 1925, zakupiony przez prof. Karola Pomianowskiego (budowniczy zapory w Rożnowie).

Nr 3: Dom jednorodzinny Spółdzielni Boży Dar. Powstał w 1923 jako bliźniak z nr 1. Różni się projektem szczytu i rozmieszczeniem niektórych okien, ta część posiada mały zwornik w portalu.

Nr 4: Dom mieszkalny jednorodzinny Spółdzielni Budowlano-Mieszkaniowej im. Stanisława Staszica. Powstał ok. 1925, zakupiony przez prof. Karola Pomianowskiego (budowniczy zapory w Rożnowie).

Nr 5: Dom jednorodzinny Spółdzielni Boży Dar. Powstał w 1923 jako bliźniak z nr 7. Obie części bliźniaka różni się detalami dekoracji i projektu.

Nr 6: Dom mieszkalny jednorodzinny Spółdzielni Budowlano-Mieszkaniowej im. Stanisława Staszica. Powstał ok. 1925, zakupiony przez prof. Karola Pomianowskiego (budowniczy zapory w Rożnowie).

Nr 7: Dom jednorodzinny Spółdzielni Boży Dar. Powstał w 1923 jako bliźniak z nr 5. Obie części bliźniaka różni się detalami dekoracji i projektu.

Nr 8: Dom mieszkalny jednorodzinny Spółdzielni Budowlano-Mieszkaniowej im. Stanisława Staszica. Powstał ok. 1925, zakupiony przez prof. Karola Pomianowskiego (budowniczy zapory w Rożnowie).

Nr 10: Dom mieszkalny jednorodzinny Spółdzielni Budowlano-Mieszkaniowej im. Stanisława Staszica. Powstał ok. 1925, zakupiony przez prof. Karola Pomianowskiego (budowniczy zapory w Rożnowie).

Nr 12: Dom mieszkalny jednorodzinny Spółdzielni Budowlano-Mieszkaniowej im. Stanisława Staszica. Powstał ok. 1925, zakupiony przez prof. Karola Pomianowskiego (budowniczy zapory w Rożnowie).

Nr 14: Dom mieszkalny jednorodzinny Spółdzielni Budowlano-Mieszkaniowej im. Stanisława Staszica. Powstał ok. 1925, zakupiony przez prof. Karola Pomianowskiego (budowniczy zapory w Rożnowie).

Nr 16: Dom mieszkalny jednorodzinny Spółdzielni Budowlano-Mieszkaniowej im. Stanisława Staszica. Powstał ok. 1925, zakupiony przez prof. Karola Pomianowskiego (budowniczy zapory w Rożnowie).

Nr 24: Dom mieszkalny jednorodzinny Spółdzielni Budowlano-Mieszkaniowej im. Stanisława Staszica. Powstał ok. 1923-4 wg proj. Antoniego Dygata. Wykupili dom Stanisław Kruk i Zygmunt Kurpiński. Obecnie ma tu swoją siedzibę ambasada Izraela.

Nr 26: Dom Wojskowej Spółdzielni Jedność. Powstał ok. 1926 wg proj. Rudolfa Świerczyńskiego. Zniszczony w 1944.

Nr 28: Dom Wojskowej Spółdzielni Jedność. Powstał ok. 1926 wg proj. Rudolfa Świerczyńskiego. Zniszczony w 1944.
Nr 30: Dom Wojskowej Spółdzielni Jedność. Powstał ok. 1926 wg proj. Rudolfa Świerczyńskiego. Zniszczony w 1944.

Nr 34: Pawilon koszar rosyjskiej 3. Brygady Artylerii Lejbgwardii. Powstał ok. 1900 jako jeden z kilku koszar carskich na terenie między Niepodległości (Topolową), Nowowiejską, Krzywickiego (Suchą) i Koszykową. Po odzyskaniu niepodległości umieszczono tu Wojskowy Dom Mieszkalny dla

oficerów WP. Dziś mieści się tu Instytut Maszyn Matematycznych. W latach 60 XX w. zaczęto montować tu pierwsze polskie komputery ODRA

Zakład Doświadczalny IMM. Budynek powstał w latach 60 XX w.

Stojący na tyłach inny długi budynek koszar rozebrano w latach 90 XX w.

Data nadania nazwy: 1951.07.24. Wcześniej nazywała się Sucha.
